

patto andeks annaks, kui teised temma, isse tehtud, hädda ja willetsusse läbbi soaksid parandud.

Kes on norest põlwest sadil

Sõnakuulmatta ja jodil,

Sellel' pat ei anna mahti,

Et ta jomast peäseks lahti:

Maggusamaks lähhäb wiin,

Sureks haigus, wallo, piin,

Keelwad tööd ja teggo tehha,

Rööm on otsas, paljas hädda! —

Se, kes wõttab napsjo heast,

Paištab wälja teiste seast:

Rinna külmas sinnine,

Sojas tulli-punnane!

Juntide kiusamisest.

Saksamaal, keiser Fridriko wallitsuuse ajal, uppusid, ühhel päwal, kolm Winiliina noortmeest ühhe sure süggawa tiiki, nõdra jä läbbi, ärra; agga kegi ei näinud nende surma, waid ollid äkliste kaddanud. Pea pärrast sedda tõusis jut rahwa seas, et Judid neid olle ärra tapnud. Nende uppunud noordemeeste wannemad ja sugulasjed tõstsid suurt kärä ja koebasid kohtuse, et Judid sedda olle teinud. Nüüd

wõeti mõnned Judid finni ja pinati ratta peäl ni kaua, kui wallo pärrast ennast süalluseks tunnistasid, et nende rahwas sedda teinud. Selle peäle said kolm sadda Juuti ellawalt ärrapõlletud.

Kewwade, kui jä sullas, leiti need kolm surnokehha tiigist, kes nõdra jä peäle ollid lainud liugo lastma, kelle jalge külges weel liusad finni ollid. Kohhus ja arstid watasid nende ihhud läbbi; agga ei leitud seal mingisuggust armi, mis wäggise surma olleks tähbendanud. Kohhus näggi nüüd kül, et Judid ilmasüta ollid pinatud ja surmatud; agga wägga bilja! Jutide kiusajad ja waltetunnistajad langesid jälle kohto alla; agga ei sanud mitte ärrapõlletud, mis nemmad kül ollid teninud, sest et nemmad kurjast süddamest Judarahwast kiusasid, ja isse ollid ommeti kattoligi risti ussu innimesed.

Nenda arwawad mitto ja mitto ristiinnimest Summalale melehead teggewad, kui nemmad teise usso innimesse sawad waewada; agga süddame tunnistus ütleb: „Kui temma ommas süddames kiusamise peäle agga mõtleb ja alles isseenne-sega arro peab, kuidä ja mil wiisil se parrem ja tullusam olleks, isseennast õigeks pannes, se